

Kovács Ilonka és a Calgary-i rovásírás iskola

Calgary Kanada harmadik legnépesebb városa, megközelítőleg 19 ezer fős magyar közössége van.

2013-ban, amikor Szakács Gábor súlyos stroke betegséggel kórházba került, úgy éreztük, hogy ez végzetes „csapás” rovásírásos tevékenységünkre és a *Hunyadi Mátyás igazsága* c. befejezés alatt álló zeneművünkre. Ekkor itt a kórházban csörgött Gábor telefonja és Kanadából, Calgary városából hívta a 80. évéhez közelítő Kovács Ilonka. Elmondta, hogy új és messzi hazájában úgy érzi, az ottani magyarság számára összetartó erőt jelentene, ha megtanulnák régi magyar írásunkat, ehhez kéri segítségünket. Ez a telefonhívás erőt adott számunkra, mert ha egy nálunk csaknem 20 évvel idősebb hölgy egy új dologba kezd, akkor nekünk nem jelenthet megoldhatatlan akadályt már félig elvégzett munkánk folytatása.

Kovács Ilonka

Számítógépes megismerkedésünk, levelezésünk során megtudtuk, hogy a Kecskeméten született Ilonka igen sokoldalú egyéniség és tehetség. Fiatal kora óta fellépett amatőr színjátszó körökben Magyarországon. Fest történelmi témájú képeket, arcképeket, virágokat, vázákat, mandalákat. A mandalák eredetét, készítési módjait, lélektani háttérét is tanulmányozta és néhányban a rovásírást is felhasználta. Gyűjt babákat, magyar történelmi és néprajzi témájú könyveket, népművészeti tárgyakat.

A levelezés során azt is megtudtuk, hogy a róvásbetűs ismerete nem új dolog Ilonka és két fia, Zoltán és Ernő számára, a cserkészmozgalomnak köszönhetően ismerték meg. Ilonka a fiaival együtt tanulta meg csaknem 40 évvel ezelőtt a róvásbetűs írást, ahogyan Ő írta nekünk 2017-ben:

„Ekkor kóstoltam bele a Tudásfának kíváncsatos, édes ízű gyümölcsébe, így vezetett el Hozzátok a jó Isten.”

Ernő már kamaszkorában, 45 évvel ezelőtt, **1981** decemberében szép cikket írt a **Calgary Magyar Hírmondóba** a cserkész mozgalommal kapcsolatban: *„Ha majd én is nagyobb leszek és őrsöt vezethetek, szeretném Calgaryból minden magyar pajtásomat a cserkészetbe hívni és majd még sokkal többet tanulva tanítani pajtásaimat és utódaimat a magyar hagyományainkra, történelemre, földrajzra, róvásbetűsre.”*

Ilonka különösen az összeróváásokat szerette, nagyon ötletesen, változatosan alkalmazta. Véleménye, hogy *„nem csak gyermekeknek építő a róvásbetűs írás, hanem különösképpen időseknek, szinte védőtás az agynak, hogy ne lefele tartson.”*

Ilonka és férje Zoltán, majd felnőve két fiuk is támogatta a magyarság ügyeit, többek között a Gyimesek határvidékén A Szép-Havas hegyen újból épülő kápolnát, ahogyan egy 2014-es levélben írta: *„A minap a Széphavasi kápolna építésébe küldtem egy pár téglávalót”.*

Szeretetükből jutott másoknak is, például minden Karácsony estére meghívták a magyar közösség olyan tagjait, akik különben magányosan töltötték volna ezt az Ünnepet.

Kecskeméti diáklány és kanadai magyar hölgy

Állami támogatás hiányában könyveinket Ilonkáék segítségével tudtuk csak kiadni, és abból a trianoni határokkal elszakított tanulóknak ajándékozni. Az anyagi támogatáson túl lelki erősítést is kaptunk. Ilonka elismerte, értékelte munkásságunkat, könyveinket, Gábor zeneműveit, oktató, szervező tevékenységünket. Sok erőt adott ez, hiszen itt Budapesten, ebben a proletár internacionalista dzsungelben rengeteg támadást, irigységet, alattomoságot, sárdobálást kellett és kell elviselnünk, pl. versenyeket egy balliberális személy be akarta tiltatni, műveinket leszedik a világhálóról, stb. Miközben nekünk egy csomag fénymásoló papír is nehézséget okozott, milliárdos állami támogatásokat kaptak olyan „művészek”, akik aztán külföldön csak gyalázták a magyarságot.

Idősebb Kovács Zoltán, felesége Ilonka és fiaik új hazájukat is megbecsülték, megbecsülik, megismerkedtek történelmével, értékteremtő szándékkal illeszkedtek be. Ilonka egy történelmi tablót is festett, amelynek középpontjában Louisa Caroline Alberta hercegnő, Viktória királynő 6. gyermeke látható, akiről az 1905-ben létrehozott kanadai Alberta tartományt elnevezték.

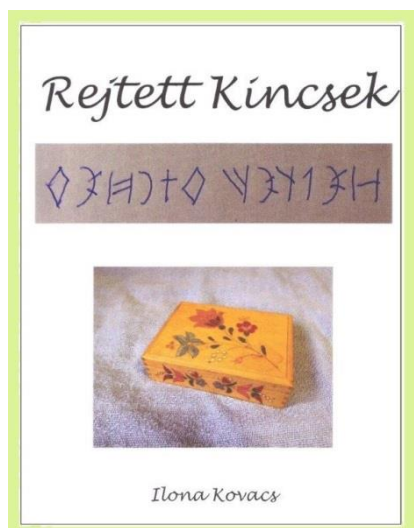

Középen Alberta hercegnő, a tartomány névadója. Kovács Ilonka festménye

Ilonka tanulmányozta a kanadai őshonos, őslakos indiánok életét is, több festményt készített róluk. *Írástörténeti áttekintő magyar szempontból c.* könyvemben felfedezte a Cree indiánok írását és örömmel írta, hogy ismeri is őket személyesen. Az indiánok utódai meghívták rendezvényeikre, amelynek neve: *Cree Grandmothers Tea Ceremony*. Az indiánok leszármazottai nagyszüleik tanításai alapján tartják ezeket a találkozókat.

Kanadában őslakos Kootenay indián. Kovács Ilonka festménye

Ilonka fiai, Zoltán és Ernő egy képeskönyvet állítottak össze Édesanyjuk műveiből, *Rejtett kincsek* címmel, ez üzleti forgalomban nem kapható.

A rovásírás tanfolyamokról Nagy Évának, a Magyarok Világszövetsége calgary-i elnökének írásából, előadásából idézem a következő adatokat:

„A 2013 óta tervezett Calgary-i alapfokú rovásírás tanfolyam 2015 nyarán indult, 12 fővel, a Református Egyház gyűléstermében. A Tanító néni Kovács Ilonka lett. A tananyag Friedrich Klára: Új Rovásírás Tankönyv és Szakköri Ötlettár c. kiadványának első része volt: a betűk megismerése, egyszerű szövegek írása, olvasása.

*A második, ugyancsak kezdő tanfolyam rövid időn belül, **2015 őszén** indult, 6 fővel, Ilonka lakásán tartottuk. **Ami** legígéretesebb volt, hogy egy már itt született nagymama a kis unokájával vett részt!*

2016 januárjában 8 fős haladó csoport indult a két kezdő tanfolyam résztvevőiből. Tananyag Friedrich Klára tankönyvének folytatása a számrovás és összerovások ismeretével, a feladatok befejezésével. Haladó tanfolyamunkat Húsvétkor szintén közös ünnepléssel zártuk, ahonnan nem hiányzott a pirostojás festés sem.

Az órák hangulata fantasztikusan örömteli és felemelő volt. A közös érdeklődés, a tanulni vágyás, a felfedezések, sikerélmények öröme, Ilonka néninek szeretetet, nyugalmat árasztó egyénisége, az egymás iránti tisztelet csak fokozta az együtt töltött idő értékét. A kételkedők, a kívülállók is hitetlenkedve

nézték, hogy a harmadik lecke után már minden betűt ismertünk, bátran álltunk ki a tábla elé előbb csak szavakat írni, aztán már diktálás után mondatokat, sőt versszövegeket is.

Legyünk hűek ahhoz, hogy ezt a kincset, aminek immár mi is tulajdonosai vagyunk, továbbadjuk, népszerűsítjük, megismertetjük másokkal, beszéljünk róla minden adódó alkalommal, hogy minden magyar tudjon róla, és legyen büszke rá.

*Calgaryban megalakítottuk a **Calgary-i Rovásírók Baráti Körét**, mely névnek minden szava különös hangsúllyal bír, de kiemeltük a „baráti” szót, mert ebben a hangulatban szeretnénk a továbbiakban is együtt haladni ezen az új felfedezési úton. Alakuló gyűlésünk egybe esett Ilonka néni 80. születésnapjával”.*

Forrás: Nagy Éva: Rovásírás tanfolyamok szervezése külföldi magyar közösségekben (A rovásírás megismertetésének, megszerettetésének és terjesztésének szolgálatában: Kanadában, Calgaryban. In: A Magyarok 9. Világkongresszusának kiadványa, Magyarok Világszövetsége, 2016/167.)

A Tanítványok egy rovásírásos emlékkönyvvel lepték meg Ilonkát. Részlet az Ajánlás-ból: *„Kovács Ilonkának, a 2015 nyarán Calgaryban megszervezett Rovásíró Tanfolyam oktatójának köszönetképpen azért, hogy kitartó munkájával, szívből jövő őszinte lelkesedésével, példamutató tanulni és tanítani akarásával sikerült olyan kincset átadnia a tanfolyam résztvevőinek, aminek a birtokában mindnyájan gazdagabbaknak érezhetjük magunkat.”*

A Magyarok Világszövetsége 2016-ban tartotta IX. Világkongresszusát. Mivel Szakács Gáborral a rovásírás részleg szervezői voltunk, felkértük Nagy Évát egy előadás megtartására a calgary-i tanfolyamokról. Az előadásnak nagy sikere volt, teljes szövege az MVSZ fenti kiadványában jelent meg. Egy látványos Power Point is készült.

Kocsis Ákos rovásbotja

VOLTUNK, VAGYUNK, LESZÜNK...

Rovasiras tanfolyam, Calgary 2015

Szemben közepen kék ruhában Ilonka, bal szélén Nagy Éva.

A Református Egyház gyűléstermében

Karácsony a calgary-i Rovásírókkal. Jobb és bal szélén elől Ilonka Fiai: Zoltán és Ernő

Kovács Ilonkának és családjának példája is azt bizonyítja, hogy a magyarság megmaradásának szempontjából nagyon fontosak a magyar emigráció képviselői. Pedig szeretett hazájuktól távol, önhibájukon kívül kellett olyan új életet kezdeniük, amellyel a magyarság megbecsülését építették, építik egy másik ország közegében. Amíg itt a trianoni határokon belül a balliberális, finnugrista, turkológus „tudósok” egyre távolodnak a magyar őstörténet igazságaitól és főként a kárpát-medencei őshazától, addig a magyar emigráció ledilettánszozott, kigúnyolt, de valóban tudós képviselői ébren tartják a szkíta-hun-avar-magyar folytonosság tudatát, mint Badiny Jós Ferenc és Bobula Ida. Saját pénzükből és könyvekkel támogatták a rendezvényeket többek között Botos László, Radics Géza, Tomory Zsuzsa, Réthy Árpád és a Kovács Család.

Reménykedünk, hogy a **Calgary Rovásírók Baráti Köre** újra kezdi a tanfolyamokat az azóta iskolás korba került gyermekek és újabb, bármilyen életkorú érdeklődők számára. Ősi írásunk használatát legjobban a versenyek és a levelezés tartja életben – írjuk mi Gáborral célzatosan és reménykedve.

Tisztelettel Kovács Ilonka emléke és munkássága iránt:

Friedrich Klára - Szakács Gábor 2026. augusztus